

opusdei.org

Oponašanje Krista: značenje kršćanske žrtve

Javier Sesé ima doktorat iz
Sakralne teologije na
Sveučilištu Navarre

6.03.2025.

„Bog je ljubav“, potvrđuje sveti Ivan u svojoj Prvoj poslanici: " U ovom se očitova ljubav Božja u nama: „Bog Sina svoga jedinorođenoga posla u svijet da živimo po njemu. U ovom je ljubav: ne da smo mi ljubili Boga, nego – on je ljubio nas i poslao Sina

svoga kao pomirnicu za grijehе naše." (Iv 4, 9-10) Veliko očitovanje Božje beskrajne ljubavi prema čovjeku, prema svakome od nas, jest muka i smrt Isusa Krista na križu.

Uzvratanje ljubavi za ljubav

Zaljubljenoj osobi je svojstveno da bude zahvalna, da na ljubav želi odgovoriti ljubavlju; a ljubav se očituje riječima i djelima. Što je ljubav veća, to su riječi izražajnije, a djela velikodušnija i požrtvovnija.

Zato su pobožni kršćani svih vremena svoju ljubav prema Bogu nastojali očitovati riječima (molitva) i djelima (žrtva), odgovarajući na Božju ljubav očitovanu u njegovoj Riječi (propovijedanje, evanđelje, nauk) i njegovoj žrtvi na križu.

Ali i zaljubljenima je svojstveno da žele biti što sličniji voljenoj osobi, ići njihovim stopama.

Tjelesno mrtvljenje

Zato su se od početka kršćanstva oni koji Krista ljube opredjeljivali za žrtve poput Kristovih: na Isusov post odgovarali su postom i nemrsom; na činjenicu da On nema „gdje nasloniti glavu“ odgovarali su bdijenjima, spavanjem na podu ili na tvrdim krevetima i jastucima; na Njegovo bičevanje, sa bičevanjem (stegom); na Njegovo krunjenje trnjem, pojasevima sa šiljcima ili sličnim napravama (cilicijem), itd.

Sve to uz velikodušnost zaljubljenika, te uz poniznost i razboritost onih koji znaju da svoj život duguju Kristovoj ljubavi: zato, uz nekoliko patoloških iznimaka koje Crkva uvijek osuđuje, oni koji su oponašali i oponašaju njegovo bičevanje, krunjenje trnjem ili nošenje križa ne pribijaju se na križ pravim čavlima, niti da ugroze svoje živote i zdravlje činjenjem ovih

tjelesnih mrtvljenja do krajnjih granica.

Bez opasnosti po zdravlje

Bilo je mnogo mučenika, ponosnih što su mučeni i ubijeni za Krista dok je On umro za nas; ali nijedan svetac nije umro niti se doveo u smrtnu opasnost svojim dobrovoljnim nošenjem kostrijeti ili korištenjem stege ili postom.

Impresivna trivijalnost: jedan od najstrožih i najponiženijih svetaca svih vremena, uzor cijelim generacijama pokornika, je sveti Antun Veliki koji je preminuo u 105. godini života, u vrijeme kad je životni vijek bio jedva preko 20 godina!

Kršćansko mrtvljenje: put, a ne kraj

Ljubav prema Bogu je stoga najdublji i najpresudniji razlog svake

kršćanske žrtve. Ta ljubav uključuje svijest o vlastitim grijesima i bijedama i traži oprostenoje Onoga koji je bičevan, trnjem okrunjen i razapet da bi nama oprostio te iste grijehe. To je ljubav koja želi pratiti, makar i skromno, pročišćavajuću bol Ljubljenog, koji je ponio grijehe svih ljudi.

Ali Isusova žrtva kulminira u Njegovom uskrsnuću, u slavi Neba, u potpunoj, konačnoj i vječnoj sreći.

Mrtvljenje u bilo kojem obliku je sredstvo, način, a ne cilj. Žrtvovanje sebe za ljubav završava u punini ljubavi bez traga boli i tuge, u samom Bogu koji je Ljubav, Radost, Sreća, Slava.

Javier Sesé

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/oponasanje-krista-
znacenje-krscanske-zrtve/](https://opusdei.org/hr-hr/article/oponasanje-krista-znacenje-krscanske-zrtve/) (30.03.2025.)